

După lucrarea lui John Bunyan

Călătoria Pelerinului

Partea 2-a

Adaptare de Edward Duncan Hughes

Ilustrații de Lazarus

Traducere de Ana Ionesi și Semida Pop

Editura de Bible for Children

www.bibleforchildren.org

©2020 Bible for Children, Inc.

Drepturi: Aveți toate drepturile de a copia sau a tipări această poveste atâta timp cât nu le veți vinde pentru bani.

"În cer, vom vedea bătrâni
purtând coroane de aur; Vom
vedea oameni care au suferit
pe pământ. Unii au fost bătuți,
alții arși, alții mâncați de
animale sălbatice pentru că
Îl iubeau pe Domnul Cerului.
Acum, ei sunt îmbrăcați
bine cu viața veșnică."

"Auzind toate acestea, îmi face inima mea să trăsalte," Ușuratic a strigat. "Dar sunt aceste lucruri într-adevăr acolo pentru noi să ne bucurăm? Cum vom putea noi să împărtășim bucuriile cerului? Pelerinul a ridicat Biblia sus. "Domnul, Guvernatorul țării cerești, a înregistrat totul în această Carte."

"Tot ceea ce este
înregistrat aici, dacă
suntem cu adevărat
dispuși să primim,
El va fi binevoitor să
ne dăruiască."

Cu cât Ușuratic auzea mai multe lucruri despre țara în care el și Pelerinul călătoreau, cu atât voia să se grăbească mai repede. Sărind în sus, el a întins o mână pentru a ajuta pe Pelerin să se ridice în picioare. "Vino, bunul meu tovarăș", a spus el. "Mă bucur să aud despre aceste lucruri. Să ne grăbim."

Scuturând Praful și iarba uscată de pe haina sa, Ușuratic i-a înmânat Biblia lui Pelerin. "Să mergem", a repetat el. Pelerinul a oftat profund. "Nu pot merge atât de repede pe cât mi-aș dori, din cauza acestei sarcini pe spate." Împreună, cei doi bărbați au început să meargă spre partea îndepărtată a câmpului. Dar nu priveau calea cu atenție. Îndată...

. . . acolo, chiar în mijlocul cărări,
era o mlaștină murdară, adâncă și
periculoasă numită Mlaștina
Desnădejdiei. La un moment dat,
oamenii discutau cu bucurie
noutățile noii țări spre care se
îndreptau. În clipa următoare,
au s-au găsit scufundați
în noroi.

Curând, amîndoi călători au fost acoperiți de noroi. Pelerinul se scufunda în noroi tot mai mult din cauza sarcinii grele de pe spate.

"Ah, vecine Pelerin, unde ești acum?" Ușuratic a întrebat.

"Într-adevăr, nu știu", a răspuns Pelerinul.

Ușuratic s-a înfuriat. "Asta e
fericirea de care mi-ai spus?
Dacă scap de primejdia aceasta
cu viața mea, poți avea țara
cerească doar pentru tine."
Cu un mare efort, Ușuratic
a ieșit din mlaștină, i-a
întors spatele lui Pelerin
și a plecat acasă.
Pelerinul nu l-a mai
văzut niciodată.

Acum Pelerin a fost lăsat singur în Mlaștina Deznădejdiei. Ce îngrozitor să fii în scufundat într-o mlăștină noroioasă. Gâfâind și trăgînd aer în piept, Pelerinul a încercat să ajungă la țărmul celălalt. S-a luptat din răputeri. Dar nu a putut ieși afară.

Pelerinul se străduia să ajungă la partea cealaltă a iazului mlăștinos, în partea care era cel mai departe de casa lui și cel mai aproape de blestemata poarta. Dacă avea să piară, ar fi pierit cu fața în direcția cea bună.

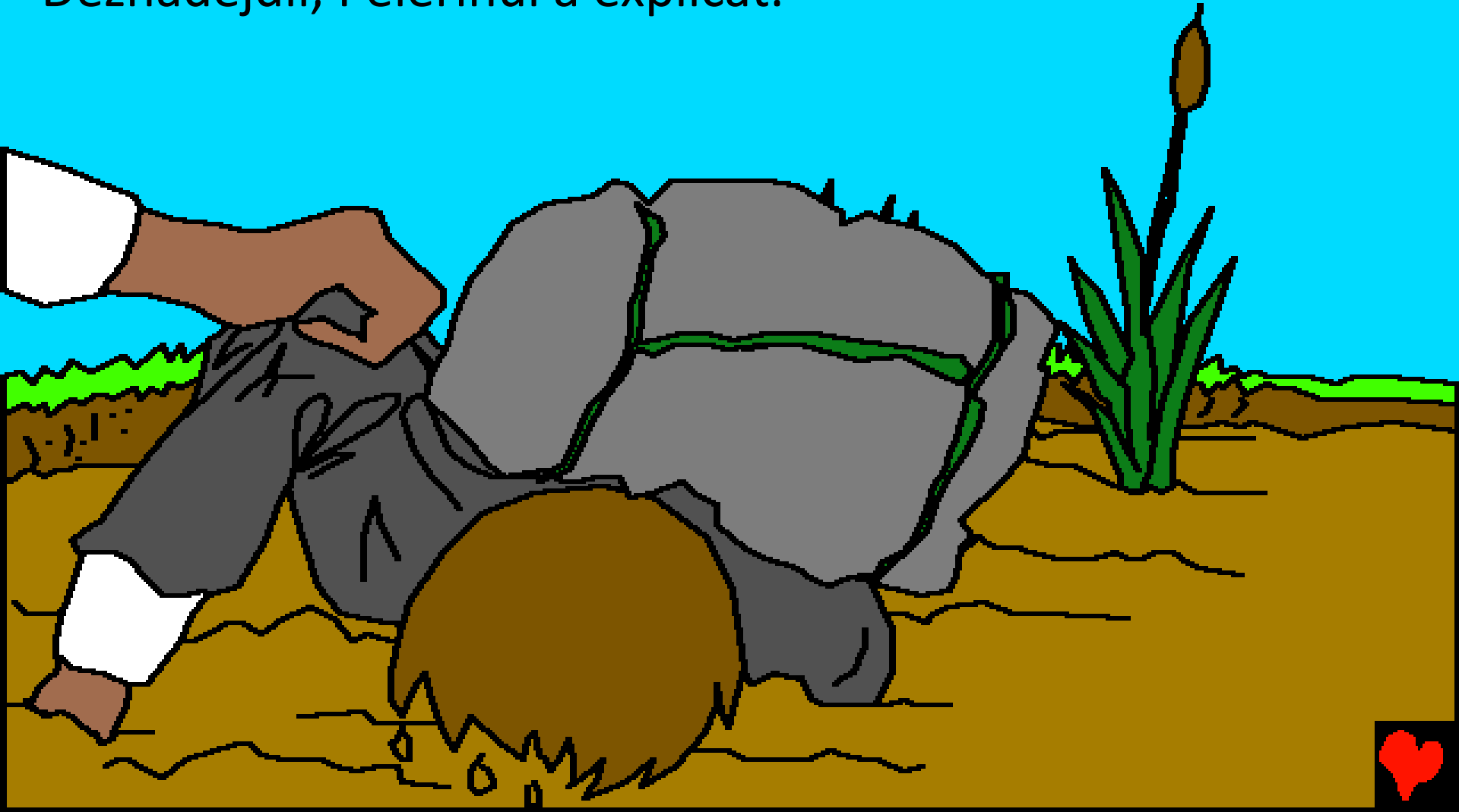

Din nou și din nou Pelerinul a încercat. Dar povara grea de pe spatele lui l-a tras în jos, împotriva eforturilor sale desperate. Se pare că pelerinajul avea să se termine chiar acolo, în mlaștină.

Pe măsură ce mlaștina îl absorbea mai adânc, părea că totul era să se termine pentru Pelerin.

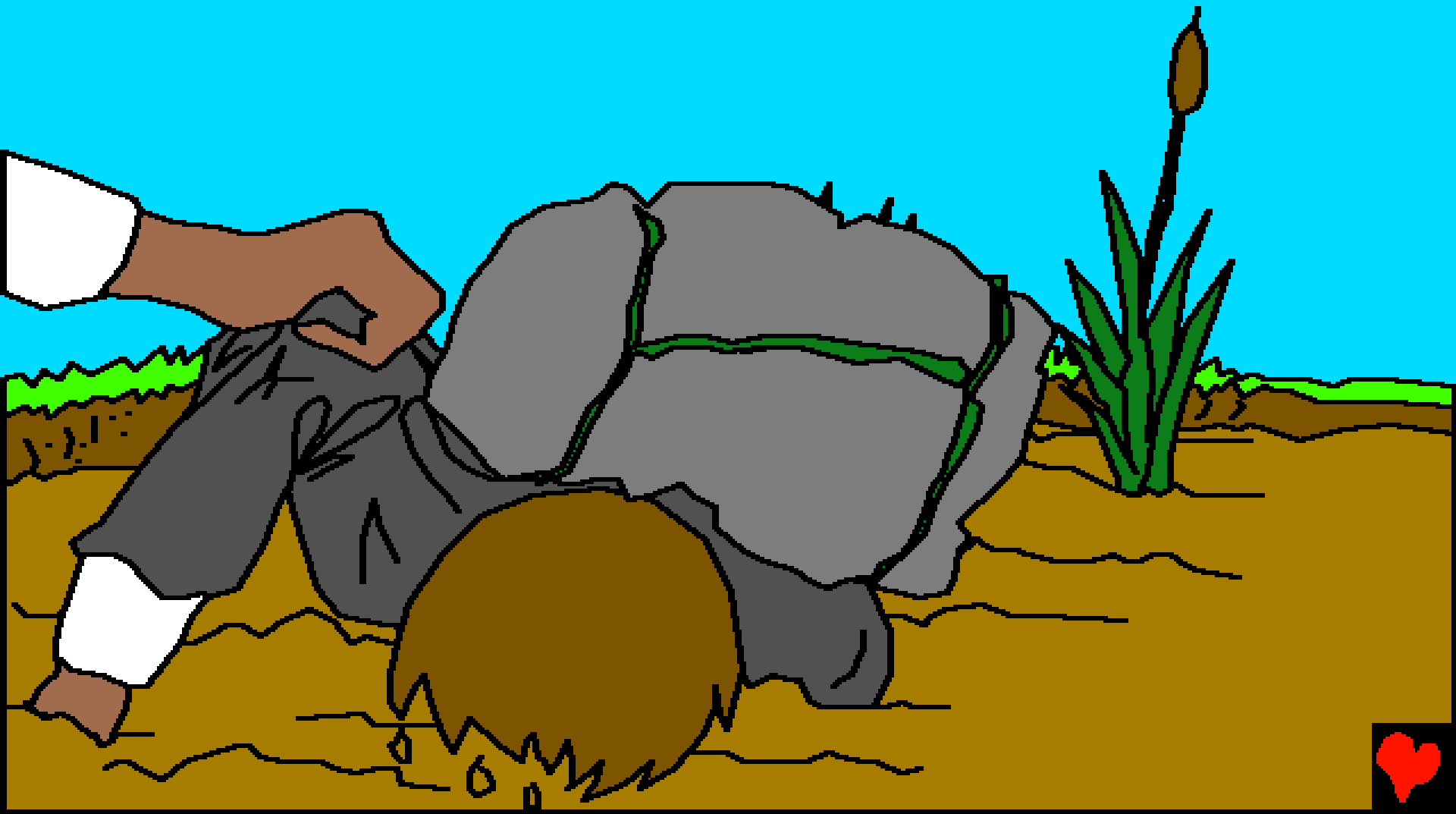
Chiar atunci, un om pe nume Ajutor a venit de-a lungul cărării. Văzându-l pe Pelerin, s-a oprit. "Oh, ho!" a exclamat el. "Ce faci acolo?" Încă luptându-se în Mlaștina Deznădejzii, Pelerinul a explicat.

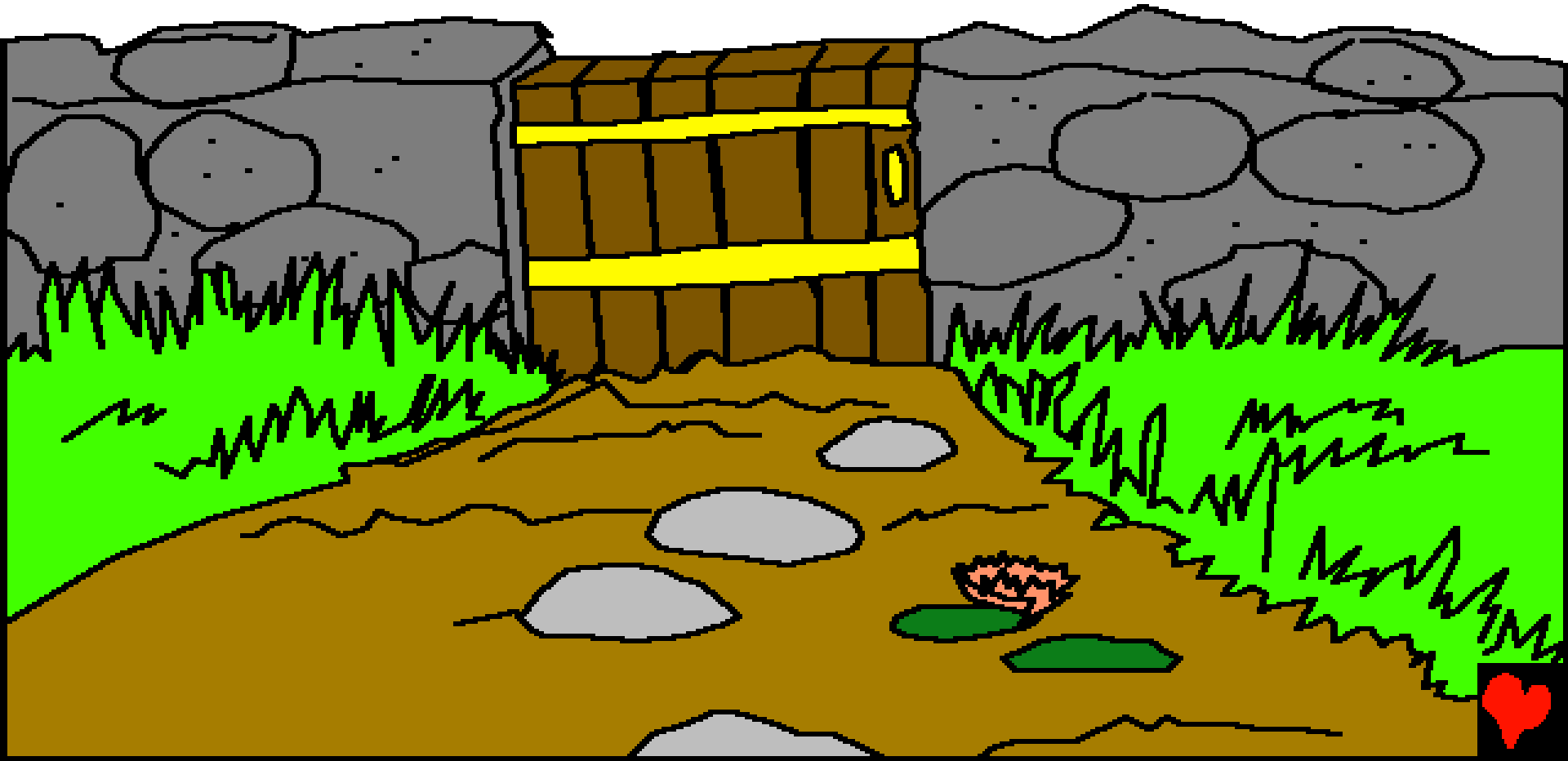
"Mi s-a spus să vin pe aici de către un om pe nume
Evangelhist." Pelerinul a arătat spre poarta blestemată.
"Mi-a spus că dacă trec prin poarta de acolo voi scăpa de
mânia care va veni. În timp ce mă îndreptam
spre poartă, am căzut aici."

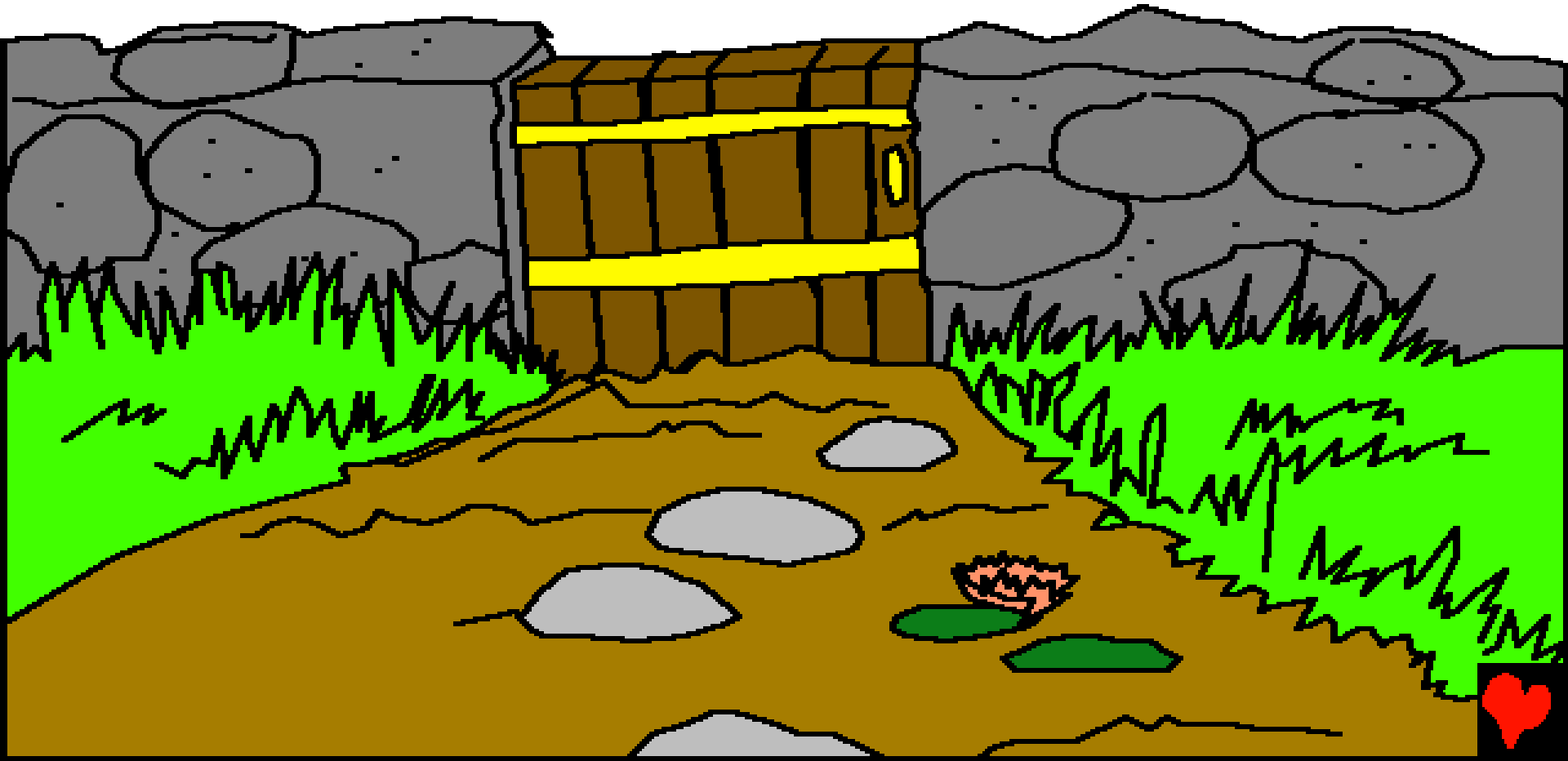
"Dă-mi mâna", a spus Ajutor. Sprijinindu-se de marginea apei, Ajutorul a strâns mâna întinsă a lui Pelerin și l-a tras pe uscat. "Acum, continua-ți drumul", l-a sfătuit Ajutor.

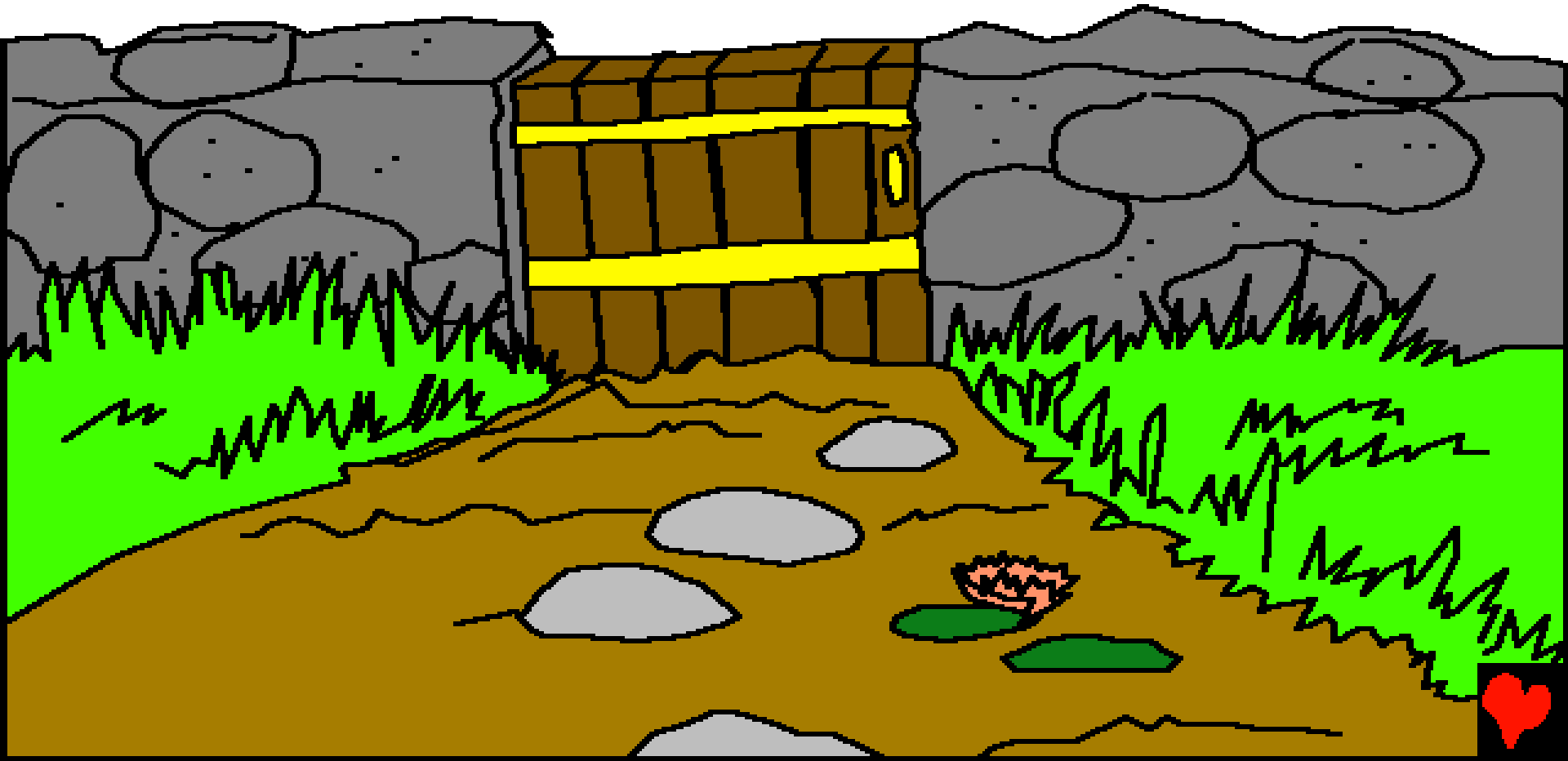
Fiind-că Ajutor părea să fie prietenos și înțelept, Pelerin i-a pus o întrebare. "De ce nu se scurge această mlaștină periculoasă pentru ca pelerinii ca mine să poată merge în siguranță?"

"Acest gol adânc nu poate fi nivelat", a răspuns Ajutor. "Este locul unde se încâlcește toată mizeria oribilă a păcatului. Frica, îndoiala, necurăția, toate se depozitează aici. Este un loc de spaimă pentru sufletele care vor să fie curățate."

"Nu este voia Regelui ca acest loc să rămână blestemat. Dar Cuvântul Regelui dezvăluie taine chiar și în această mlaștină." Ajutor a zâmbit pentru a-l încuraja pe Pelerin. "Terenul este bun de cealaltă parte a porții", a promis el.

Între timp, Pelerinul stropit de noroi și oboist de picioare a fost înapoi acasă. Unii vecini l-au numit un om înțelept pentru întoarcerea lui; Unii l-au făcut prost pentru că a plecat de prima dată. Unii l-au numit laș pentru că a părăsit calea la primele semne de dificultate.

Ușuratic a încercat să explice de ce a plecat mai întâi cu Pelerin și de ce mai târziu s-a decis să se întoarcă acasă. Curând, vecinii l-au lăsat pe Ușuratic singur și au început să-și bată joc de Pelerin pentru dorința lui de a fi salvat.

Între timp, epuizat și probabil plin de frică de alte dificultăți care el-ar putea întâmina, Pelerin și-a continuat drumul său singuratic spre poarta blestemată de unde spera el să găsească ajutor.

Chiar atunci, o umbră mare a căzut peste calea Pelerinului. Pelerinul obosit s-a uitat în sus. Acolo, călcând pe cărare, stătea un om. "Sunt domnul Înțeleptul-lumii", omul sa prezentat. "Un cetățean al orașului Lege Firească." Orașul, Legea Firească, era un oraș în care toată lumea făcea ce voia, nu ce voia Dumnezeu.

D-I Înțeleptul-Lumii se uita curios la Pelerin. El știa cine era călătorul acoperit de noroi pentru că povestea plecării lui Pelerin din orașul său natal, Distrugere, a devenit o discuție a întregii țări.

"Ei bine, omule, unde te duci într-o stare atât de împovărată?" Înțeleptul-lumii a întrebat. Pelerinul a oftat. "Împovărat într-adevăr", a fost de acord. "Mă duc la poarta blestemată acolo unde mi se va spune cum să scap de povara mea. "Ai o soție și copii?", a întrebat celălalt bărbat. "Da", a spus Pelerinul, "dar eu sunt atât de împovărat că nu pot avea nici o plăcere, chiar și în familia mea."

"Vrei să mă asculți dacă îți dau un sfat?", a întrebat bărbatul. "Da, dacă e un sfat bun. Am nevoie de ajutor", a răspuns Pelerinul. "Sfatul meu este, să scapi de povara ta cât mai repede posibil", a spus bărbatul. "Asta încerc să fac", a răspuns Pelerinul. "Nu pot să o dau jos singur. Nici nu cunosc pe nimeni care să poată!"

"Cine ți-a spus să mergi la poarta blestemată să scapi de povara ta?" D-l Înțeleptul-lumii a întrebat. "Un om care mi-a apărut, o persoană foarte mare și onorabilă", a răspuns Pelerinul. "Numele lui, din câte îmi amintesc, este Evanghelist."

"Nu mă gândesc prea mult la sfatul lui", s-a încruntat celălalt bărbat. "Nu există o cale mai supărătoare în întreaga lume decât calea pe care ți-a spus să o urmezi. Vei afla, dacă continui să-i urmezi sfatul. Mizeria de pe tine acum este doar începutul!"

"Ascultă-mă, sunt mai în vârstă decât tine", a continuat bărbatul. "Pe această cale, veți întâlni oboseală, durere, foame, pericole, săbii, lei, dragoni, întuneric, chiar și moarte. De ce să-ți pierzi viața dând crezare sfatului unui străin?"

"De ce, domnule", a spus Pelerinul, "această povară pe spatele meu este mai teribilă decât aceste lucruri pe care mi le-ai menționat. Nu-mi pasă ce se întâmplă cu mine pe drum, atâta timp cât ajung în locul unde găsesc eliberarea de această povară a mea."

Cum ai ajuns să ai povara aceasta în primul rând?, a întrebat bărbatul. "Citind această Carte în mâna mea", a răspuns Pelerinul. "Așa am crezut și eu", a spus bărbatul. "Ca și alți oameni slabi, te-ai amestecat cu lucruri prea mari pentru tine."

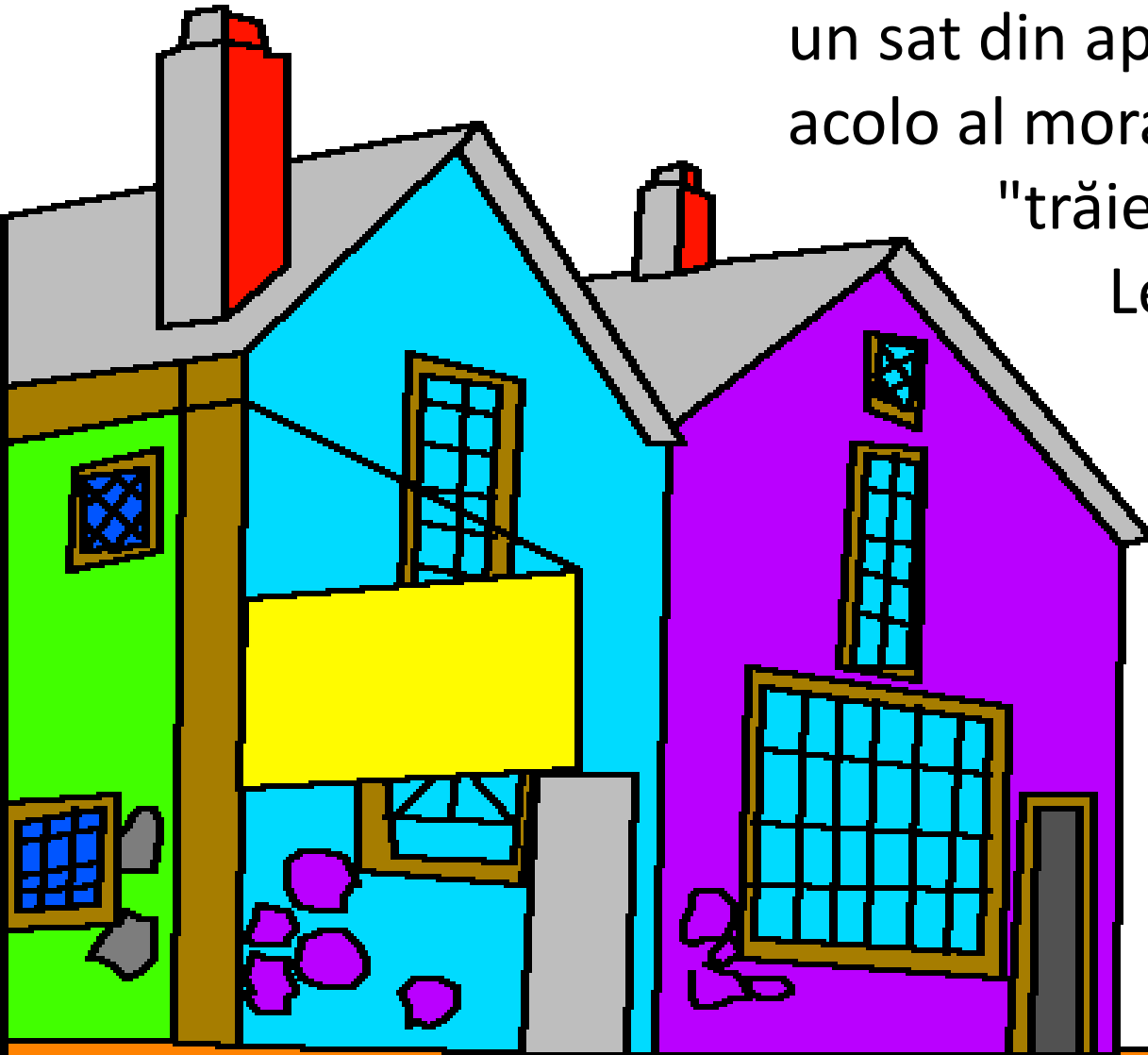

"Trebuie să găsesc ușurință de această povară", a insistat Pelerinul. "Dar de ce trebuie să cauți în acest fel?", a răspuns bărbatul. "Vă pot îndruma spre ușurare printr-un mod care evită pericolele și oferă siguranță, prietenie și mulțumire."

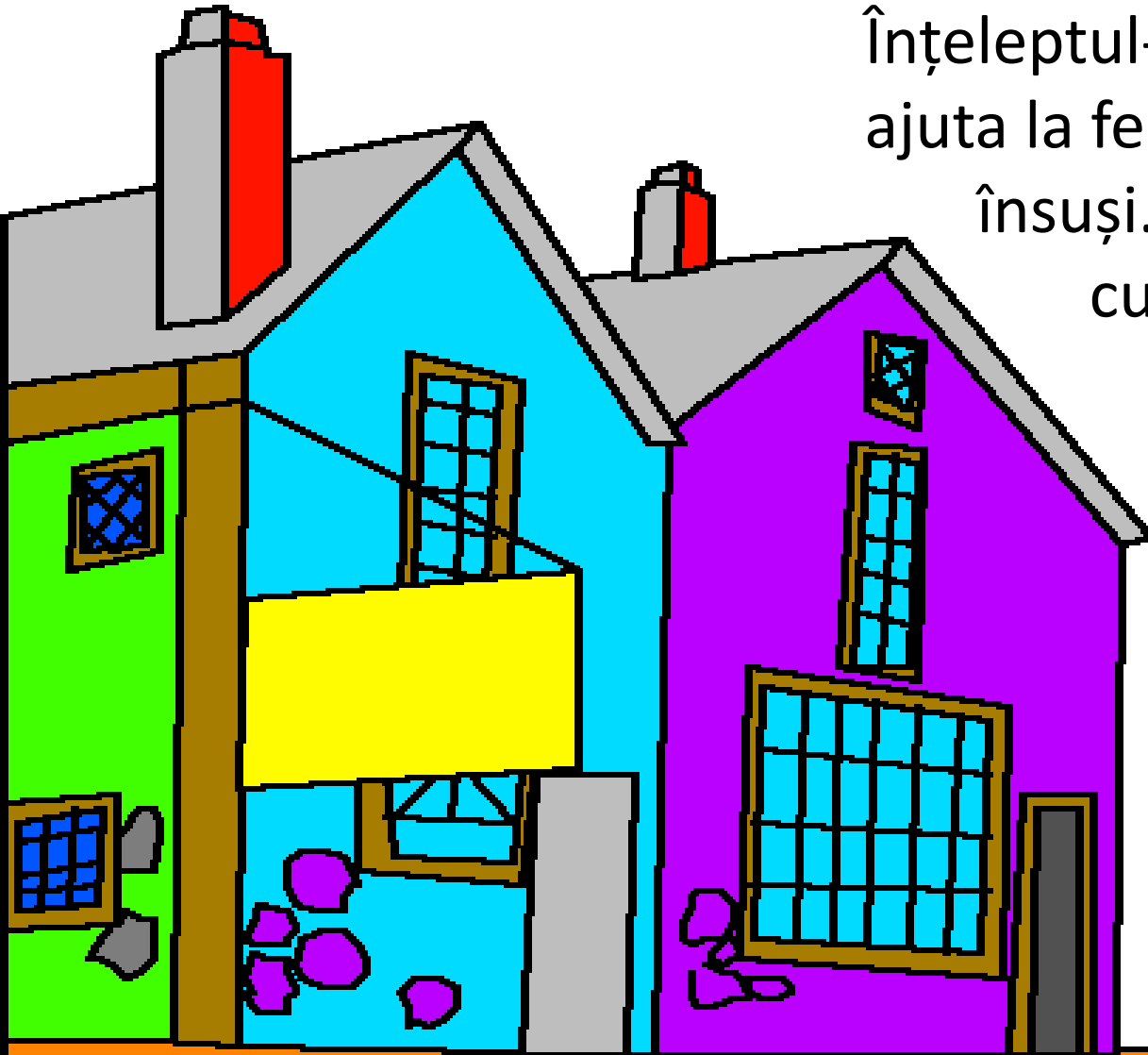

D-I Înțeleptul-lumii a arătat spre un sat din apropiere. "În satul de acolo al moralității", a spus el, "trăiește un om pe nume Legalitatea și fiul său, Civilizația.

Are priceperea de a îndepărta poverile de pe umerii oamenilor. El i-a ajutat pe mulți alții."

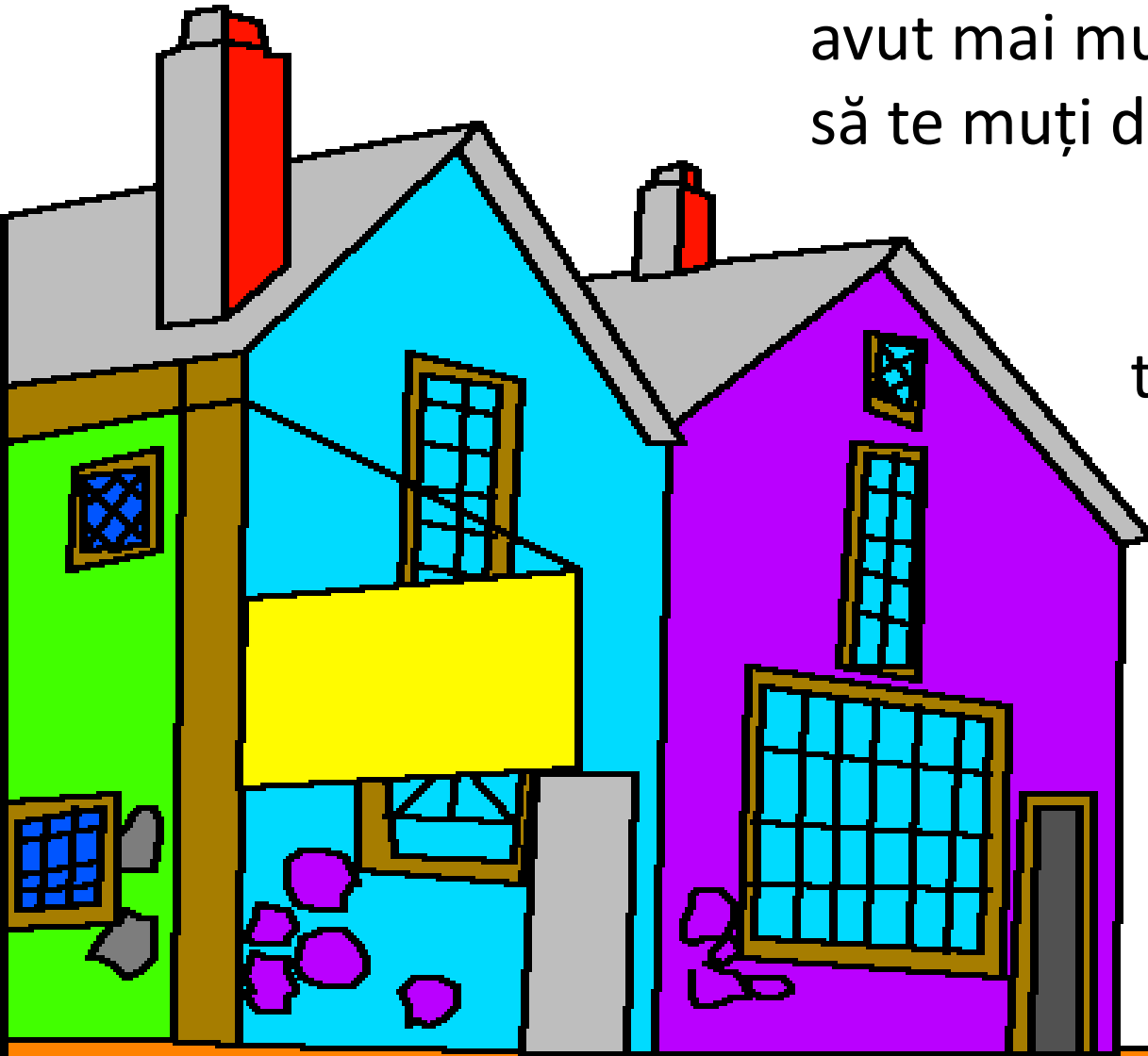

"Dacă nu e acasă", a sfătuit d-l
Înțeleptul-lumii, "fiul său poate
ajuta la fel de mult ca bătrânul
însuși. Acolo, în Moralitate,
cu ajutorul Legalității și
Civilizației, poți fi
ușurat de povara ta."

Noul consilier al Pelerinului a avut mai multe sfaturi. "Dacă vrei să te muți din orașul tău în

Moralitate, sunt case goale de închiriat; trimite-ți după soția și copiii tăi și trăiește fericit printre vecinii buni."

"Dacă acest lucru este adevărat,"
Pelerinul s-a gândit, "cursul meu cel
mai înțelept este de a lua sfatul lui."

"Domnule!", a întrebat el.

"Care este drumul meu
spre casa acestui
om cinstit?"

"Traversați dealul
înalt și prima casă
la care veniți este
a lui", a fost
răspunsul.

Așa că Pelerinul s-a întors din drumul său ca să meargă la casa D-lui Legalitate pentru ajutor. Dar când s-a apropiat de deal, părea înfricoșător de înalt și atârna deasupra lui ca și ar fi fost gata să-i cadă în cap. A stat nemișcat, neștiind ce să facă.

De asemenea, povara Pelerinului acum părea mai grea pentru el decât atunci când el a fost pe drumul pe care Evanghelistul i-a arătat. În timp ce stătea acolo, flăcări mari de foc au izbucnit din deal. Temându-se că va fi ars într-o cenușă, Pelerinul tremura și transpira de teroare.

Acum Pelerinul a regretat că a urmat sfatul d-lui Înțeleptul-lumii. În timp ce stătea acolo, a observat pe cineva venind să-l întâlnească. Când a văzut cine era, s-a înroșit de rușine. Era Evanghelistul. Când a ajuns la Pelerin, Evanghelistul l-a privit cu asprime. "Ce faci aici?", a declarat el.

Pelerinul s-a uitat în direcția
încoace și încolo. Nu știa ce să
spună. Lăsând capul jos de
rușine, a rămas fără cuvinte.

"Nu ești tu omul pe care l-am
găsit plângând între zidurile
orașului Distrugere?"

Evanghelistul l-a întrebat.

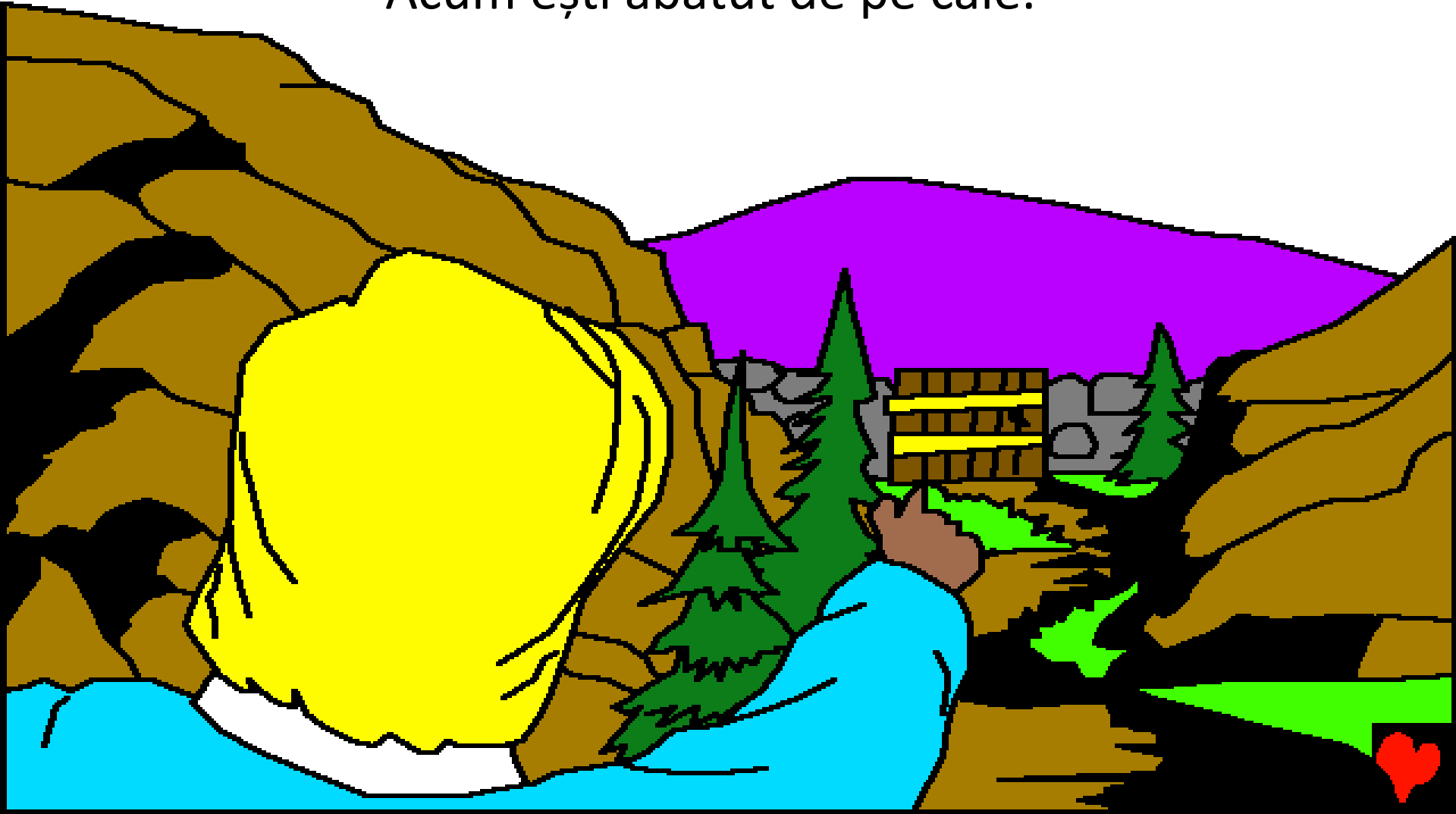
Pelerinul a dat din cap.

"Da, dragă domnule, eu
sunt omul."

Nemulțumirea se arată
pe Fața Evanghelistului.

Evangelhistul: "Nu te-am îndrumat eu pe drumul spre poarta blestemată?" Pelerinul: "Da, dragă domnule."
Evangelhistul: "Atunci de ce te-ai întors atât de repede? Acum ești abătut de pe cale."

Pelerinul: "De îndată ce am trecut peste Mlaștina-deznădejdiei, am întâlnit un domn care ma convins că mi-ar găsi în satul de acolo un om care ar putea să-mi ia povara mea."

Pelerinul i-a spus Evanghelistului întreaga poveste despre cum s-a abătut de pe drum. S-a uitat sus la muntele înfricoșător. "Când am venit în acest loc", a spus el, "frica m-a oprit să merg mai departe. Acum nu mai știu ce să fac."

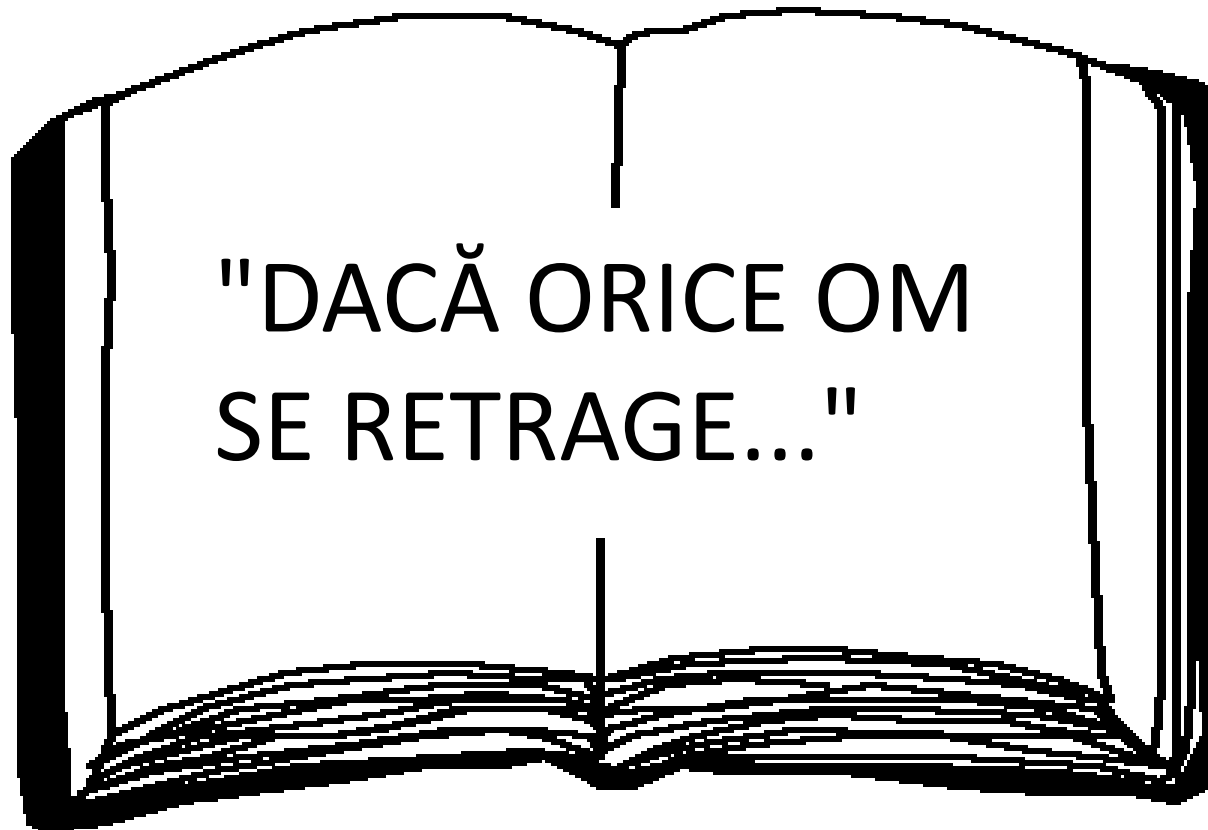
"Vă voi arăta cuvintele lui Dumnezeu", i-a spus Evanghelistul lui Pelerinul care tremura. Evanghelistul și-a deschis Cartea. "Să nu-L refuzi pe Cel ce vorbește", a început el. "Nu vom scăpa dacă ne întoarcem de la Cel care ne vorbește din Cer."

Evangelistul a citit, de asemenea, aceste cuvinte. "Cei ei vor trăi doar prin credință; dar dacă cineva se retrage, sufletul meu nu va avea nici o plăcere în el." El s-a uitat în sus. "Tu ești acel om", l-a acuzat el. "Ai respins sfatul Celui Preaînalt."

Pelerinul a căzut ca și cum ar fi fost mort. "Vai de mine. Sunt distrus", a strigat el. Evanghelistul i-a prins mâna dreaptă și l-a ajutat să se ridice. "Tot felul de păcate vor fi iertate oamenilor", a spus el. "Nu fi necredincios, ci crede."

"Dă mare atenție la lucrurile pe care ți le voi spune acum", a avertizat Evanghelistul. "D-I Înteleptul-lumii te-a înșelat. El vrea să trăiască după căile acestei lumi; El urăște căile lui Dumnezeu și, (crucea) prin urmare, încearcă să-i înșele pe cei care caută căile lui Dumnezeu."

"D-I Legalitate însuși poartă povara că a încălcat legea lui Dumnezeu. El le spune altora să scape de povara păstrând legea lui Dumnezeu - dar nu a găsit o cale prin care el însuși să o păstreze. Nu te poate ajuta, Pelerin. Nici fiul său ipocrit, Civilizația nu poate."

După aceasta, Evanghelistul s-a rugat către ceruri. Părul Pelerinului s-a ridicat de frică în timp ce cuvintele tunau în aer. "Oricât de multe ar fi lucrările legii, ele sunt blestemate. Blestemați sunt toți cei care nu fac toate lucrurile scrise în Cartea Legii."

Acum Pelerin se aștepta să
moară pentru nesupunere. A
început să plângă și să regrete
că l-a întâlnit pe d-l
Înțeleptul lumii. Și-a
spus o mie de proști
că a ascultat un astfel
de sfat. Îi era rușine
că a fost atât de ușor
să se abată din drum.

"Ce părere aveți,
domnule?" Pelerinul a
apelat la Evanghelist.
"Există vreo speranță?
Pot să mă întorc la
calea care duce la
poarta blestemată? Îmi
pare rău că l-am
ascultat pe omul acela.
Păcatul meu poate fi
iertat?"

"Ai comis două păcate",
a răspuns Evanghelistul.
"Ai plecat de pe calea
cea bună și ai mers pe o
cale interzisă. Totuși,
omul de la poartă te va
primi. Doar dacă nu te
vei abate din nou." Cu
recunoștință, Pelerinul
s-a grăbit până la
poarta blestemată.

Bătând energetic la poartă, Pelerinul a cântat o cântare:
"Pot să intru acum aici? Dacă cel dinlăuntru va deschide să
mă ierte, chiar dacă ca un rebel nu am meritat? Atunci eu
nu mă voi opri să cânt laudele Sale înalte."

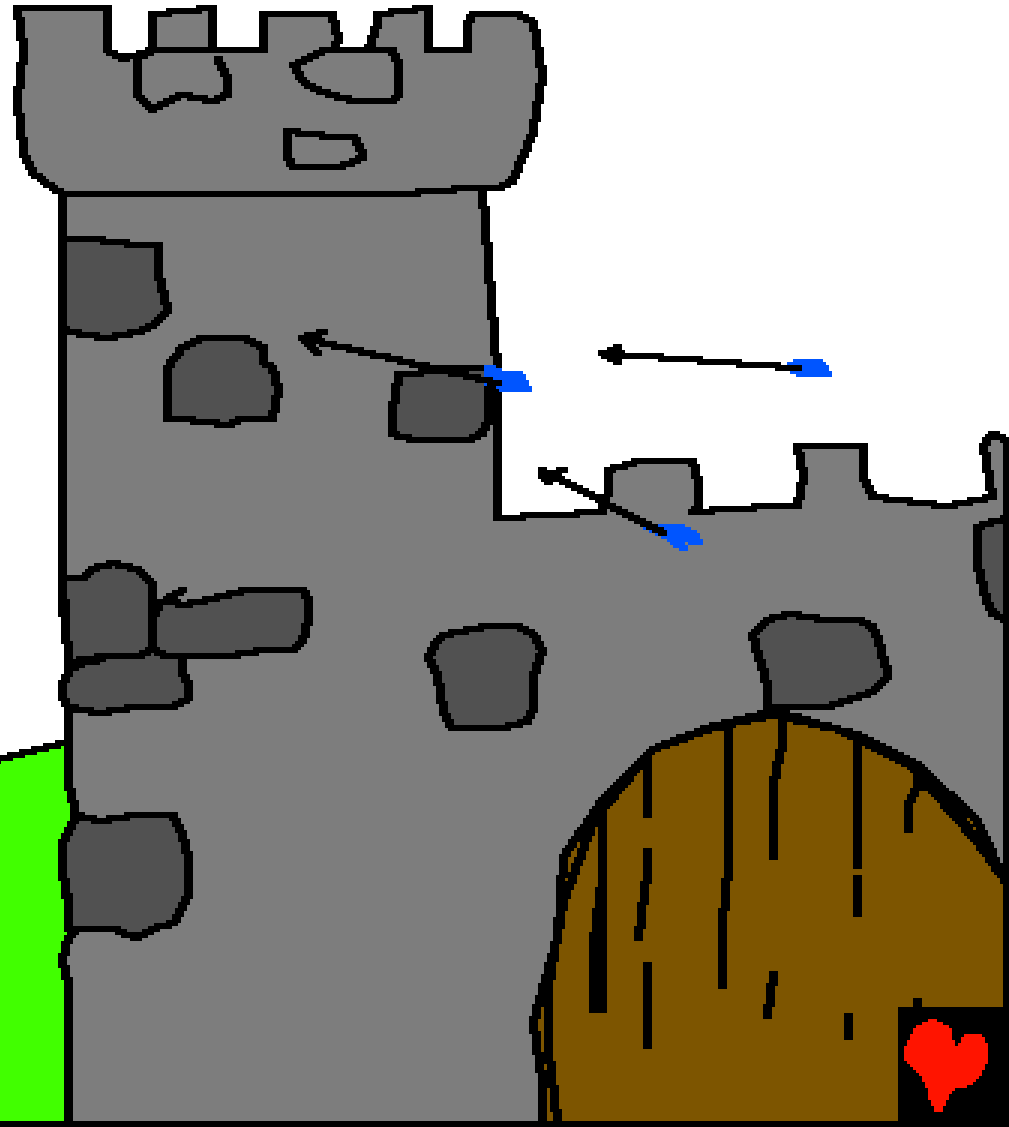
Pelerinul a bătut din nou și din nou. După ceva timp, o persoană gravă pe nume Bunătate i-a răspuns la ușă. "Cine e acolo?", a strigat cineva din interiorul porții. "De unde veniți? Ce doriți?"

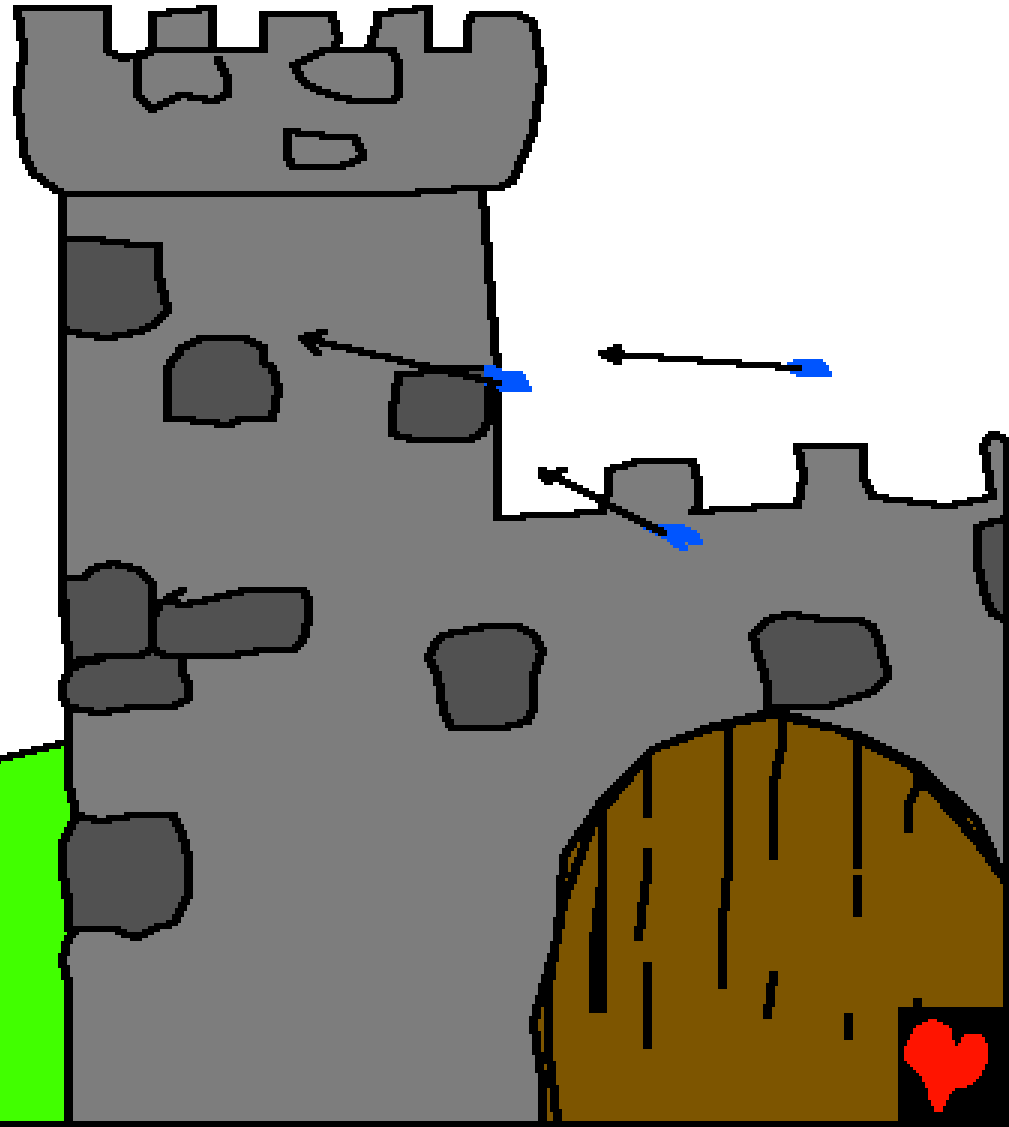
"Sunt un păcătos sărac împovărat din orașul Distrugerii - dar mă duc la Muntele Sionului ca să pot fi eliberat din mânia care va veni. Trebuie să trec prin poarta aceasta ca să ajung acolo. Ești dispus să mă lași să intru?"

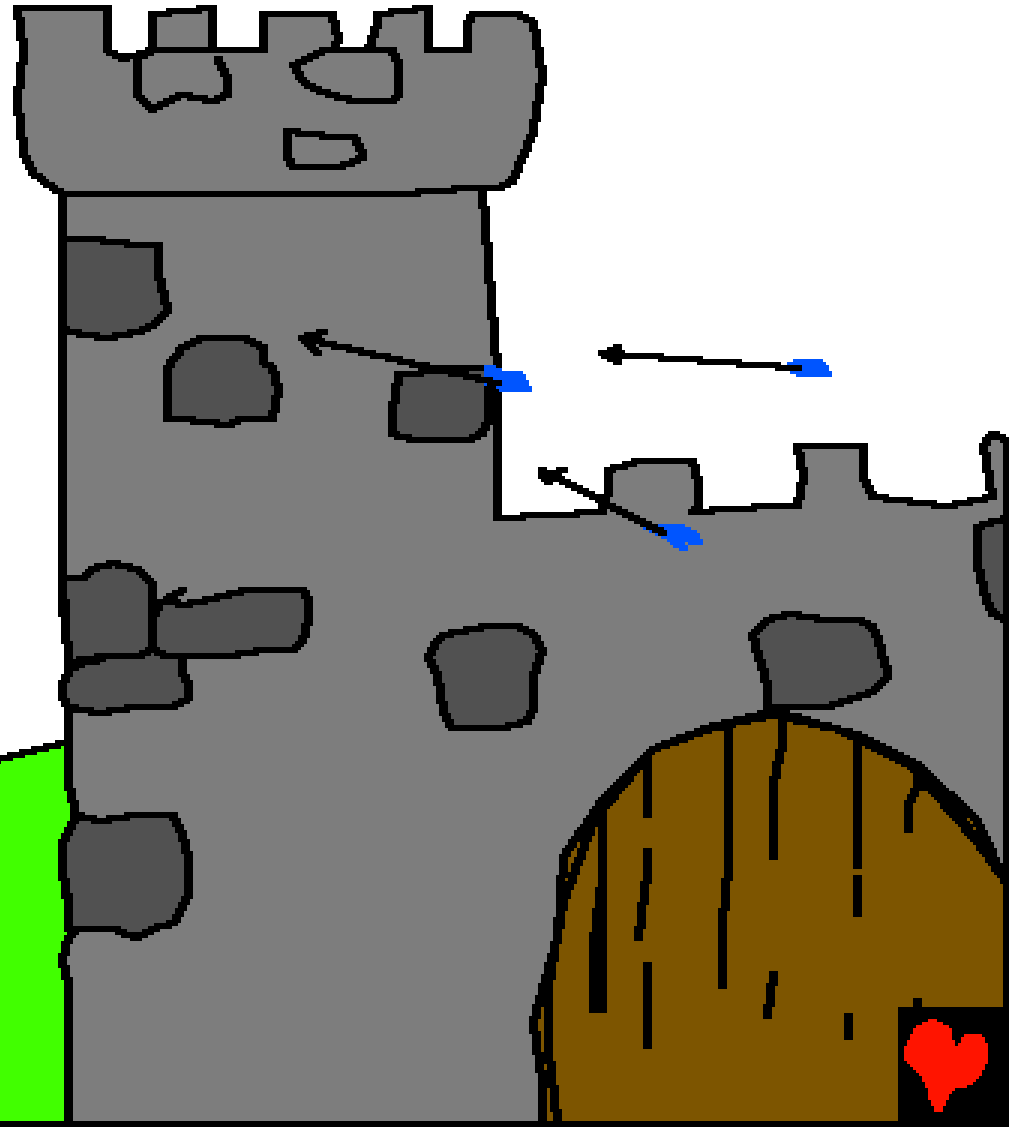
"Sunt dispus din toată inima mea", a răspuns Bunătatea în timp ce deschidea poarta. În timp ce Pelerinul pășea, Bunătatea l-a prins de mână și l-a tras. "De ce faci asta?", a întrebat Pelerinul nedumerit.

"La mică distanță de această poartă se află un castel puternic", i-a spus Bunătatea lui Pelerin.
"Vrăjmașul nostru, căpitanul Beelzebub și soldații săi, trag cu săgeți în cei care vin la această poartă. Preferă pelerinii să moară decât să intre."

În siguranță înăuntru,
Pelerinul a răsuflet ușurat.
"Cine te-a adus aici?"
Bunătatea l-a întrebat.
"Evanghelistul m-a
ajutat", a spus Pelerinul.
"Mi-a spus că tu,
domnule, îmi
vei spune ce trebuie
să fac."

Va Continua...